

TOVERI

(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

OFFICE SEVENTH AND COMMERCIAL STREET
Opposite Post Office
PHONES: OFFICE 365, EDITORIAL DEPT 832
Post Office address: TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF

ELIS SULKANEN, Managing Editor; SULO SYVÄNEN, ALEX SEVO, T. A. JOHNSON, A. N. KOSKELA.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Taantumuksen tuhmuus

Yleistä amnestiaa tarkoittava liike ei ole tehnyt juuri mitään vaikutusta tämän maan vallitsevien eikä tuomioistuintien vahvistaa ennen kaikkea se, että tuomioistuinten päätöksellä on vahvistettu niiden I. W. W. 166 oikeusjuttus- ja järeillä olevien tuomioiden. Aina kahdeksanvuotisen vankeuteen asti on määrätty liki sata i. w. w. läistä istumaan vankeudessa. Tuomio perustuu sellaisille asioille ja lauselmille, joita sota ja siihen osallisuus mukanaan toi. Ja vaikka sota on jo aikojen sitten päättynyt, ei kuulu puhuttakaan lainsäädännöllisessä suhteessa ennen sotaa vallinneeseen tilanteeseen palaamisesta, eikä myöskään näiden lakien perusteella tuomittujen työväenjärjestöjen jäsenten ja toimijoiden vapauttamisesta. Päinvastoin, kuten tässä i. w. w. läisten juttussa, yhä ylempää tuomioistuinten vahvistavat alempien oikeuksien päätöksiä.

Aivan äskettäin ilmoitettiin että loput juttussa oleilla on takauksella saatu vapautetuksi liittovaltioiden vankilasta. Muutamat niistä ovat olleet takauksella vapaana jo vuoden ajan. Asia oli vedottu Yhdysvaltain veto-oikeuteen ja kuului niiltä Chicagon piirin oikeudelle. Asian vetomus oikeudelle esittäminen vaati laajoja lainopillisia teknillisiä valmisteluita, jotka tietysti on vienyt sekä aikaa että rahaa.

Oli syytä luulla, ettei päätöstä tulisi antamaan ainakaan näin vaalien edellä ja olipa useita sitäkään mieltä, että juttu hautaantuu tuomioistuimiin kokonaan. Mutta niin ei kuitenkaan käynyt.

Mikä sille on se todellinen yleinen syy, joka yhä johtaa tuollaisiin hirvittäviin luokkamuutoksiin. Onko tässä maassa olemassa jotain niin kauheaa ja vaarallista radikalismia, jota valtioluokka ja sen edustajat kuvittelevat ja jotka porvarillinen sanomalehdistö ylläpitää jatkuvaa raivon. Kun tätä asiaa alkaa tarkastelemaan, niin todellakin täytyy tulla hyvin pessimistiseen tulokseen. Heti huomaa, että amerikalainen taantumus perustuu pääasiassa ahdasmieliseen ennakkoluuloon ja täydelliseen valtiolliseen ymmärtämättömyyteen. Amerikalainen valtioluokka on syntynyt ilman laajaperäistä ja monimutkaista yhteiskunnallista ja valtiollista kehitystä, ilman syvästi yhteiskunnallisen vallankumouksen prosessia. Sen valtiollinen ymmärrys on siitä syystä pintapuolisempi kuin euroopalaisen valtioluokan. Amerikalainen kapitalismi ei ole nähnyt 1790, 1830 eikä 1848 yhteiskunnallisia liikkeitä eikä ole voinut hedelmöittää ymmärrystään tämänluotoissa luokkaliikkeissä. Täällä on kapitalismilla ollut nopea rikastumisen ja vaurastumisen kultainen aika. Tuli sota. Se repäisi kaikki heti muutamassa vuodessa ylösalasin. Se saattoi aikaan vallankumouksellisen liikkeen ja mullisti pahasti koko kapitalistisen talouden perusteita.

Tämä muutos, joka koskee niin taloudellisia kuin aatteellisiakin asioita, saattoi aikaan valtiollisen taantumuksen ja mielipiteiden hermostuneisuuden, joka vähän näkee eteenpäin ja joka vain vähän ymmärtää, mutta joka sitä enemmän perustuu raivoavaan kiikoon ja kevyemielisyyteen.

Tämä katsantokanta haluaa kostaa kaikista työläisille ja nujertaa työläisten liikkeet. Se maala työläisten tarkoituksista kauhunkuvia eteenä ja ottaa niin omalle toiminnalleen perustetusta ennakkoluuloistaan. Todelliset luokkien väliset voimasuhteet nykyisessä asteessaan eivät kaipaisi edes kapitalistien puolelta mitään tuollaisia äärimäisiä toimenpiteitä. Sillä eihän tässä maassa ole tietoisia ja todella selvästi vallankumouksellisia kuin joku siellä täällä. Ja niiden merkitys on aivan pieni satamiljoonaisen kansakunnan keskuudessa. Ei edes I. W. W. ole mikään tarkoituksenmukainen vallankumouksellinen järjestö. Se on vain työläisluokan sortoruttuun osa nuudistuliike, jonka

sekä teoreettiset että käytännölliset omat heikkoutensa jarruttavat sitä aivan riittämään asti. Tässä maassa on joku pieni ryhmä kommunisteja, joiden merkitys on toistaiseksi niinkään mitätön ja jotka tappelevat vain keskenään teorioista ja joistakin toisarvoisista asioista. Suuret amerikalaiset työläisliikkeet ovat aivan liikkumattomia vallankumouksellisissa mielessä. Ne eivät ole vallankumouksellisia yleisesti lainkaan. Kaikki tämä on selvä ymmärtäville sosialisteille ja niille, jotka yhteiskunnallista elämää tuntevat. Mutta amerikalaisen kapitalismin raivoava tunne luulee, että nyt ollaan viimeisessä kamppailussa. Se itse tuntee kapitalismin kärjistyvät ristiriidat, huomaat kirjoituksen seinällä siitä mitä tuleman pitää ja siitä syystä palkataan urkkijoita, provokaattoreita ja ylläpidettäviä tuota yleisen mielipiteen kamalaa kahlehtimista, vääryyden johtamista ja valtiollista taantumusta. Ja tämänlaiset taantumukselliset ja sairalliset toimenpiteet taas kyllä löytävät uusia tilaisuuksia luokkamuutosten julistamiselle. Taantumuksen tie on surullinen ja sen loppu on oleva kerran perin katkera.

Näiden I. W. W. jäsenten tuomion vahvistaminen on oleva alkusoittoa vaalien jälkeen alkaville uusille kiristystoimenpiteille. Muutamit länsirannikon lehdet, kuten Tacoman, pitävät yllä jätettiin katalaa raivon kaikkia työväenliikkeitä vastaan. Jos mikäkin on omaian demoraliseraamaan yleistä mielipidettä ja saattamaan aikaan anarkiaa yhteiskunnallisessa elämässä, niin on sitä tekevä juuri tuollainen.

TAISTELUN KÄRJISTYMESESTÄ

kirjoittaa Moskovan "Pravda" m. m. seuraavaa: Kun historian näyttämölle astuu vallankumouksellisen ohjelman, menettely- ja taistelutavoin uusi luokka, niin se pakottaa vastakumouksen voimat yhdistymään. Kamppailun lopputuloksen määräävät voimasuhteet ratkaisevalla hetkellä. Mutta samalla toinen taistelevista voi väliaikaisesti perääntyä uuden suotuisamman tilaisuuden ilmaantuessa uusin voimin syökseäkseen vastustajansa kimppuun.

Tällakin vakavien vastoinkäymisten ja Wrangelin maihinnousujen hetkellä alkaa Ranska toimia erittäin kuumeisesti. Amiraali Horthy on Ranskan koronkiskojän painostuksesta asettanut näiden käytettäväksi 140 tuhatta miestä. Tämä tosien kohtaa vastustusta ei ainoastaan työläisten vaan myöskin Tšekko-Slovakian, Itävallan, Etelä-Slaavian ja nähtävästi Rumaniankin hallitusten puolelta, jotka pelkäävät Valko-Unkarin voimistumista. Tarmokkaasti pyrkii Ranskan hallitus estämään Skandinaviaista tavarain kuljetusta Venäjälle. Se lähetelee uusia voimia Puolalle ja yhä lisätymmin varustaa Wrangelia asestuksilla.

Muutkin varovaisemmat saavat tappiotamme ilmaa siipiensä alle. Englanti lähetelee venäläisten pakolaisten nimissä sotilaita ja upseereita Konstantinopolin kautta. Lähellä Dantzigia ristitelevät ranskalaiset sota-alukset suojelemissa ampumatarpeiden viennistä valkokaartilaisille. Itse Puolan porvarit ovat ranskalaisen ratsuväen tukemina heittäytyneet Ylä-Schlesiaan asevoimin tukahuttamaan saksalaisten työläisten lakkoja. Ei ole siten vähintäkään epäilyä porvariston varajoukkojen liikkokannalle panosta.

Mutta toiselta puolen proletariaatti vuorostaan panee voimansa liikkeelle. Englanti on täynnä "toiminnan komiteita". Saksan työläiset täyttävät vallankumouksellista velvollisuuttaan. Ranskalainen työläisten heräämisestä on kuvaava sellainen kuin Gashenin vallankumouksellinen lausuma: Venäjän vallankumouksen tavattomiin uhreihin on synny se, että ranskalaisilla ammuksilla, joita ovat valmistaneet Ranskan työläiset, kuljettaneet Ranskan työläiset ja meriväki, on surmaillut Venäjän sosialististen tasavallan sotilaita. Siellä myöskin 10 tuhansia käsiteltänyt Pariisin työläisten kokous päätti yhtenä miehenä nousta taistelun kannalle. Me olemme todellakin työn ja pääoman välisten koko maailmaa käsittävien uusien taistelujen kynnyksellä.

VARUSTAUTUVAT SEURAAVAN SODAN VARALTA

Tunnettu amerikalainen taloustieteilijä, Scott Nearing, kirjoituksessaan Federated Pressille lausuu Yhdysvaltain sotavarustelusta seuraavaa: Yhdysvaltain hallitus tulee kuluttamaan vähintään \$4,858,012.30 vuoden

1921 ajalla, koska viimeinen kongressi myönsi hallitukselle tämän summan. Hallitukset hyvin usein kuluttavat enemmän kuin eduskuntalaitokset niille myöntävät. Ne kuitenkin hyvin harvoin kuluttavat vähemmän. Yhdysvaltain hallituksen menot v. 1916 olivat \$1,114,000,000. Vuoden 1921 menot näinmuodoin ovat enempää kuin neljä kertaa suuremmat kuin v. 1916, merkiten se sitä, että amerikalaisen elämä kalliituu enemmän kuin kolmella ja puolella biljoonalla dollarilla.

Mihin näillä suunnattomilla menoilla onvritään? Suurin menoera on varattu sotatarvikkeisiin. Armeija ja laivasto, eläkkeet ja linnoitusten rakentaminen sekä ylläpitäminen nielevät yhteensä 1,114 miljoonaa dollaria. Vuonna 1916 sotalaitoksen menot nousivat vain 240 miljoonaa dollariin. Sodan, jonka tarkoituksena selitettiin olevan "lopottaa kaikki sodat", jälkeen Yhdysvallat kolminkertaistuttavat sotalaitoksiaan.

Samallinen tilanne vallitsee yli maailman — Ranskassa, Suurbritanniassa ja Japanissa — kaikissa näissä maissa luovutetaan suunnattomia summia armeijalle ja laivastolle, kaikissa niissä lainataan kuumeentapaista huomiota uusimpiakaisten taistelutekniikoihin ja välineiden kehittämiseen ja kaikkialla puhutaan "itsepuolustuksesta" ja "varustautuneisuudesta".

Ihmisen ei tarvitse olla profeetan kyeten lukemaan näistä numeroista totuuden, että maailma varustautuu — ennen tuntemattomalla kiireellä ja tarmolla — sotaan.

YLIMYSTÖ JA MONARKISTIT MAAILMAN VAARANA

Kuuluisa englantilainen kirjailija H. G. Wells on julaisut teoksen "Historian ääriiviivat". Teoksellaan koettaa hän saada historianopetuksen toiseen valoon, pois yliöisänmaallisesta hengestä, mikä tuo pahimpia sodan vaaroja. Teoksensa loppukappaleessa hän lausuu, että on ainoastaan kaksi vaihtoehtoa jällellä: ymmärtäväinen, rauhallinen koko maailmaa hallitseva liittohallitus tai rappeutuminen. "Observerin" edustajalle, joka teoksen johdosta häntä haastatteli, lausui Wells rohkeasti mielipiteensä:

"Meidän täytyy kuitata militaristisen ihmisen ja militaristimielisen ihmisen — sellaiset kuin esim. Winston Churchill (Englannin sotaministeri) pian ja perinpohjaisesti. Nykyaikaisen sivistyksen vaara ei ole bolshevismissa, vaan ylimys- ja monarkistiseikkailijoissa, jotka nyt johtavat Ranskan, Englannin ja Puolan ulkopoliittikkaa. Näillä ihmisillä ei ole mitään kohtuutta, eivätkä välitä yhtään siitä, mitä heidän tekonsa maksavat, koska he tavallisesti odottavat toisten ihmisten maksavan heidän seikkailunsa. He muodostavat todellisen vaaran ihmiskunnan rauhalle ja hyvinvoinnille. He voivat jatkaa vääräydentekoaan, kunnes synnyttävät yhteiskunnallisen nousun, joka haattaa meidät kaikki. Kaiken uhallakin meidän täytyy näitä vastaan tapella. Jollemme sitä tee, niin heidän välinpitämätön ja mieleton toimintansa ja juonittelunsa turmelee koko nykyisen järjestelmän kehityksen ja johtaa, ei niin paljon vallankumouksen kuin koko yhteiskuntajärjestelmäme luhistumiseen. He saattavat aikaan pikaisemman ja perinpohjaisemman sekamelskan. Europan rappeutumisen ja romahduksen paljon perinpohjaisemman ja täydellisemmän kuin mitä aikanaan oli Rooman valtakunnan rappeutuminen ja kukistuminen".

— "Kansoille ovat maailman öljyvarastot suuremmasta merkityksestä nyt kuin milloinkaan ennen", sanotaan. "Sotakauden suunnaton öljytarve ei vähentynyt rauhan tultua. Todellisuudessa uhkaa öljynkulutus teollisuusmaailmassa voittoa tuottannon. Maailman öljytuotannon kehittäminen näyttää tulevan tärkeimmäksi tehtäväksi uudelleenrakentamisaikakaudella. Yhdysvallat tuottaa liikimäärin kaksi kolmatta osaa maailman öljystä, mutta 40 prosenttia tämän maan öljyvarastoista on loppuun käytetty ja arvelaan että tämän maan öljyvarastot eivät tule kestäämään enemmän kuin 20 tai 25 vuotta. Nyt jo kulutetaan tässä maassa öljyä enemmän kuin tuotetaan. Meksiko, joka on toisena öljytuotannossa ja jolla on suurin varasto, tarjoaa mitä suurimpia etuja Amerikan öljyteollisuudelle, sekä nykyiseen tuotantonsa, että maantieteelliseen asemaansa nähden".

RAHATALOUDELLINEN KRIISI

Viime aikoina on monta pankkia mennyt vararikoon. Bostonissa on ainakin kuusi paikallista pankkia mennyt pyllylleen. Useimmissa muissa kaupungeissa on pienempiä pankkiliikkeitä romahtanut.

Samalla on alettu puhua hintojen alenemisesta. Vaatetavarain väitetään laskevan ainakin jonkun verran tämän talven kuluessa. Pienen liikkeet ovat heijermuissa. Yksityiskauppiat hermostuvat. Heitä pelottaa tavaroiden laskeminen, sillä heidän varastonsa tuottavat heille vain vähän voittoa tai ei ollenkaan, jos hintojen aleneminen tulee todellisuudeksi.

Muutamien teollisuuslaitosten hintaa alennetaan siksi, että kapitalistien tarkoituksena tämän kautta on avata ovet palkkojen laskeumiselle. Jo pitemmän aikaa on harjoitettu kiivas agitatoria palkkojen alentamisen puolesta. Mutta kun elintarpeet ovat yhä kohonneet, ei minkäänlaisella toimenpiteellä ole päästy täydellisesti toivoottuun tulokseen. Kapitalistit ovat sulkenet tehtaitaan, synnyttäneen työttömyyttä, jotta saisivat otteen työläisten nujertamiseksi.

Mutta asialla on laajempi kansantaloudellinenkin perusta. — Maailman kauppa-asiat ovat huonossa kunnossa. Uudelleen rakentamistyö edistyy huonosti.

Luoottosiat tästä syystä ovat yhä rempallaan ja eri maiden rahan arvo laskee. Finanssikapitalismi on saanut maailman kouriinsa ja kulta virtaa suurien pankkien kassaholveihin. Pienemmät pankit joutuvat niiden armoille samoin kuin teollisuuden harjoittajatin. Ne molemmat joutuvat kiusalliseen asemaan. Kotimainen menekki ei laajene tarpeellisissa määräsissä ja ulkomaakauppa on toivoton. Ulkomailla ostajilla ei ole vastineeksi tarjottavana muuta kuin arvottomia papereita.

Suurpankkien, finanssikapitalistien ahnaat kynnet väitetään olleen pelissä Bostonin vararikossa.

Ja jokainen teollisuudessa taapahtuva seisahdus johtaa myöskin suurien paikkien vaikutus-

vallan laajentumiseen teollisuuden aloilla. Jokainen teollisuuskeski on itseään keskiittää omissa teollisuudessa.

Mutta finanssikapitalismin valtopoliittikka ei voi rajoittua ainoastaan johonkin yksityiseen maahan. Sen kansallinen vahvistuminen ajaa sitä ulkomaisiin suhteisiin.

Ja ulkomailla ovat edessä kaikki nuo sodan tuottamat seuraukset ja uudet, sodan jälkeen syntyneet kansainväliset monimutkaist suhteet ja selvittämättömät pulmat. Eteen tulee paitsi voittoaikojen keskinäiset järjestelyt ja eturidat ennen kaikkea kysymys siitä, miten tuntuudutaan keskusvaltoihin ja Venäjään. Maailman kapitalismin menestymiseksi tarvitaan terve luotto- ja rahataloudellinen järjestys. Mutta sitä on mahdoton saada silloin kun kulta on kadonnut näyttämöltä ja paperipyramidit tulvehtivat jokaisessa maassa aiheuttaen hinoissa tavatonta kohoamista. Ja kun muutamissa maissa syntyy tilanne, että teteleillä ei ole juuri mitään arvoa, niin seuraa siitä kiusallisia suhteita yleensä kansainväliseen talouteen ja muodostuu se pahaksi kompastuskiveksi niidenkin maiden taloudelliselle elämälle, jotka kaupassa ovat edullisessa balanssiasemassa.

Koko kapitalistinen tuotantotapa on saavuttanut ei ainoastaan kansallisen mutta maailman kriisin. Kapitalisteille ei ole mahdollista järjestää tuotantoa ja saattaa hintasuhdetta entiseen järjestykseen tilaan niin kauan kuin raha-asiat pysyvät nykyisessä anarkistisessa tilassa. Ja tässä suhteessa ei taas kyetä aikaan saamaan parannusta muuttamatta muutama yleispoliittisia suhteita kansainvälisessä elämässä ja ilman, ettei sodan hävitystä ihmillisen työn kautta voida korvata. Ja se olisi mahdollista vain koko ihmiskunnan yhteiseen ponnistukseen perustuvalta voimalla. Mutta kaikki tämä on mahdotonta riistojärjestelmän aikana. Riistojärjestelmä on saavuttanut pulan, josta sen on mahdoton perääntyä ja mahdoton pelastua.

VASTALAUSE

Amerikan suomalaisen sosialistijärjestön toimeenpaneva komitea katsoo velvollisuudekseen lausua Suomessa vallitsevasta tilanteesta seuraavaa:

Suomen nykyinen porvarihallitus, joka pääsi hallitusohjaksi Saksan verisen militaristisen avustamana, on vallassa maailman historiassa ennakkulumattoman terrorin avulla, eikä hallittavien suostumuksella. Säilyttäkseen valta-asemansa on se ryhtynyt työväen järjestämisen estämiseen.

Sisällissodan jälkeen oli kaikki työväenjärjestöjen toiminta kiellettyä.

Työläiset eivät saaneet käyttää lain sallimia oikeuksia ja vielä nykyin hallitus häikäilemättäisesti ja jatkuvasti häiritsee ja estää työläisten eivätkä ammatillista, että poliittista järjestämistä. Työväenlehtiä alettuiseen vainotaan painokantella ja lakkauteen.

Viime toukokuulla kun Suomen Sosialistipuolue piti kokoustaan Helsingissä, tunkeutui kaupungin poliisimestari joukkoon Työväentalolle ja hajotti kokouksen siitä syystä että mainittu puolue oli päättänyt työväenjärjestöjen toiminta kiellettyä.

Ne jotka ammatilla ja vielä nykyin hallitus häikäilemättäisesti ja jatkuvasti häiritsee ja estää työläisten eivätkä ammatillista, että poliittista järjestämistä. Työväenlehtiä alettuiseen vainotaan painokantella ja lakkauteen.

Välillä on ollut useita tapauksia, joissa on ollut vaaraa, että työväenjärjestöjen toiminta kiellettyä. Työläiset eivät saaneet käyttää lain sallimia oikeuksia ja vielä nykyin hallitus häikäilemättäisesti ja jatkuvasti häiritsee ja estää työläisten eivätkä ammatillista, että poliittista järjestämistä. Työväenlehtiä alettuiseen vainotaan painokantella ja lakkauteen.

Urkkihallitus ja Suojeluskunta. Suomen porvarihallitus on valitessaan tukeksi perustanut urkkijalaitoksen, ohranan, joka vetää vetoja Venäjän tsaarhallituksen alkuiselle samenturkkinalle. Kaikissa työläisten liikkeissä on oltava näkevännäin hyvin vaarallista. Yksityisiä henkilöitä ja työväenjärjestöjen toimintajotta pidetään kuulustelua varten lakkaamatta. Ovatpa vielä turvattuon keski-aitakseen inkvisittoriin, että kidutuksen avulla pakottaa kuulusteltavaksi pidätetyt uhrinsa tunnuksin.

Ohranan lisänä ja apurina on suojeluskunta, joka terrorillaan peljättä rauhallisia ihmisiä ja estää heiltä lain taakaamat oikeudet. Rauhallisia kokouksia hajotetaan, vangitsemista, toimittetaan ja kansalaisten henki, jotta kohtaan pieninkin epäily kohdistuu, ei ole ollenkaan turvattu.

Me, Amerikan suomalainen järjestö työväestö, mitä ankarimmin vastustamme Suomen nykyisen hallituksen menettelyä ja jyrkästi vadamme.

1. Että kaikki valtiolliset vangit ovat heti vapautettava.

2. Että Suomen työväestölle on annettava tilaisuus rakentaa taloudellisia ja poliittisia järjestöjään ja niiden kautta taistella oikeuksiansa puolesta.

Me samalla juhlaillisesti lupaanamme auttaa Suomen työväestöä kaikilla voimillamme sen taistelussa oikeuksiansa puolesta. Jos Suomessa ei valtiollisia vankeja vapauteta; jos

ken näillä alueilla, joilla kaosa niin kauan on vallinnut kaikilla aloilla." Keinoitella on yksi niistä mätäpalaisista, jotta lahoava vanha mailma jättä jälkeensä. Venäjällä se on tehnyt parastaan epäjärjestyksen luomiseksi. Maassa, jossa on kaikkea, kunni pitäki aika, ennenkun saatii elintarpeiden jako järjestetyksi, kun keinoitellijat ja salakauppiat — lahjuksilla, virkamiesyvästänsä avulla y. m. — aina sotivat. Ne lähettyivät tavaravainuun ristiin rastiin, ostivat ja ryöstivät valtion varastoista ja myivät salakaupassa, juiksistikin. Oli välttämätöntä panna toimeen tiukka monopoli (leppä, suklaa, sokeri, liha ym.) ja ahdistaa voimalla salakauppa. Ja se taistelu on jatkunut koko neuvostovallan ajan. Laitset kertoo, että esim. Suharovin torilla Moskovassa tehdään päivittäin afääreitä 60 milj. rpl:n edestä. Ja suuri osa näistä on neuvostovaroista varastuttua. Vähän väliä se paikka puhdistetaan, mutta yhä uudelleen se esintyy. Keinoitellijoita rangaistaan sakolla, pakotoidilla ja törkeissä tapauksissa ammuksilla. Kun Tsharp-Spiridonovits osteli tehdasosakeita salakuljettajaksi ne Saksaan, ja kun Schneider pilletti lankoja 21 milj. rpl. arvosta yleisen pulan aikana, saivat he maksaa julkutensa hengellään. Kaikkiaan on Erkoiskomitea ammuttanut keinoitellusta satatonta henkeä, petokeista 819 ja pannut sakkoja 127 milj. rpl., lisäksi tavaran menetykset. Viime kuukausina (v. 1919 loppu) takavarikoitu vaunulasittain sokeri, tultukkuja, paperia; puutammäärin kuitaa; tukuttain kankaista, kumia, lankoja ym.

Virkarikokset ovat myös antaneet paljon työtä Erikoiskomitealle. Paljonhan niitä työntyi hujareita neuvostotoiminta ja kovalla kadella oli opetettava niille, ettei vallankumouk-